

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

nødvendigt for at fremme det formål, der tilsigtes, nemlig en større hugst i vore egne skove i det kommende år.

Det bliver jo en bemyndigelseslov, og jeg har egentlig kun det at sige, at vi gerne vil være med til at overveje hele problemet under behandlingen i et udvalg.

Oluf Pedersen: Under de forhandlinger, der fandt sted i statsministeriet, gik vi fra retsforbundets side ind for et forslag fra den højtærede landbrugsminister om øget hugst i statsskovene, en foranstaltning, som jeg går ud fra er sat i gang. Men vi ønskede fra vor side, at man skulle ophæve maksimalprisen på gavntræ. Forholdet er det, at man i sin tid stod overfor en ophævelse af maksimalprisen, men så kom devalueringen, der jo slog så meget godt i stykker, og så undlod man det. Resultatet blev en meget stor forskel i prisen på dansk og udenlandsk træ. Når man holdt den lave pris, maksimalprisen, på det danske træ, var det for at gøre det billigere at bygge. Men da man ikke fra håndværkernes eller bygherrens side altid ved, om man får udenlandsk eller dansk træ, vil det jo virke på den måde, at man kommer til at arbejde med den forholdsvis høje pris, der er for udenlandsk træ af tilsvarende kvalitet som det danske. Derfor tror jeg ikke, at man opnår meget i retning af billigere byggeri ved denne maksimalpris. Men der er utvivlsomt sket en anden ting — det er i alt fald oplyst overfor mig, selvom jeg ikke tør sige, i hvor stort omfang det er tilfældet —, nemlig at den lave maksimalpris på gavntræ har bevirket, at man har hugget gavntræ til pindebrænde og dermed fået en højere pris for det.

Der har været spurgt her fra anden side, i hvor stort omfang ministeren mener det finder sted, og jeg finder anledning til at understrege dette spørgsmål. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke vil gå ind for en ophævelse af maksimalprisen, idet jeg vil antage, at hvis man ophæver maksimalprisen, vil loven være overflødig. Det er jo det mærkelige med så mange ting, det offentlige laver. Her sætter man en maksimalpris på gavntræ med det resultat, at man utvivlsomt hugger mindre, og at det træ, man hugger, bliver brugt til andet end til gavntræ, således at man må forøge importen. Man laver i dette tilfælde ting — og man vil antagelig også i løbet af de kommende dage gennemføre foranstaltninger af lignende slags for tiden fremover —, som

virker lige modsat hinanden, idet man ved hjælp af maksimalpriser i virkeligheden medvirker til at forøge underskuddet på betalingsbalancen. Jeg synes, det var bedre, at man afskaffede denne maksimalpris, for såvidt som den har en dårlig virkning netop på det område, hvor man her vil sætte ind.

Jeg ved ikke, hvad virkning det forslag vil få, som foreligger fra den højtærede landbrugsminister, men jeg synes, det var rart at løse et spørgsmål i frihed i stedet for ved tvangsforanstaltninger, og der er visse afsnit i loven med trusel om ekspropriation og lignende, som næsten lyder helt kommunistisk.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Jeg takker samtlige ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen gjorde en bemærkning om, at det vistnok altid er sådan, at maksimalpriser er tilbøjelige til at blive til minimalpriser. Jeg tror, det ærede medlem sammen med mig har gjort den erfaring gennem mange år, at sådan er udviklingen. Det er en af de store skævheder ved maksimalpriser, idet konkurrencen jo ikke kommer frem.

Dernæst gjorde det ærede medlem en bemærkning om, at det var en, om ikke almindelig udbredt, så dog ret udbredt opfattelse, at almindeligt gavntræ med den brændselsmangel, vi har, i visse tilfælde bliver opskåret til brænde, fordi folk er villige til at betale, hvad det koster, og lidt til. Vi er i ministeriet opmærksomme på dette forhold og søger at skaffe oplysning om, hvor der måtte finde noget sådant sted. De oplysninger, vi hidtil har fået, lader dog ikke formode, at det har noget omfang af betydning. Men det kan jo godt være, at de, der køber træet i overensstemmelse med det, der er det rigtige, er dem, der er hurtigst i vendingen til at svare på det punkt — det vil jeg ikke anse for udelukket —, og derfor vil jeg afvente det tidspunkt, da vi får nærmere oplysninger fra de tilsynsførende ude i skovene.

Med hensyn til beskatningen skal jeg sige, at vi har i landbrugsministeriet, og også i finansministeret, med hvem sagen har været drøftet, den opfattelse, at en yderligere hugst i skovene nødvendigvis må kræve en stillingtagen til det spørgsmål, det ærede medlem her nævnte, spørgsmålet om skatten. Vi har jo en almindelig regel med hensyn til beskatningen af hugsten i skovene, og den skal